

Fire og Halvtredstindstyvende Møde.

Fredagen den 11te Decbr. Kl. 5.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Det eneste Nummer paa Dagsordenen er: 3die Behandling af „Udkast til Lov om Bemyndigelse til af Kongerigets Finantser at anvende et Beløb af indtil 450,000 Rd. til Deeltagelse i Foranstaltninger i Anledning af de forhaandenværende Omsætningsforhold“, forsaavidt Thinget med en Majoritet af tre Fjerdedele af de Stemmende samtykker i, at denne Behandling nu maa foretages.

Da Ingen begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved det eenstemmig med 74 Stemmer vedtoges, at 3die Behandling nu maatte foretages.

Lovudkastet i dets Heelhed fattes derpaa under Forhandling.

Ischærning: Det gjør mig ondt, at jeg skal holde det ærede Things Medlemmer tilbage saa seent paa Dagen, thi det er jo vistnok blevet anseet som høist sandsynligt, at denne Afstemning var gaaet som de foregaaende, og at vor Samling vilde være hurtig endt, men, da denne Lovs Indhold i en væsentlig Grad maa betragtes som en Følge af den Dagsorden, hvortil Thinget kom paa mit Forslag, har jeg troet, at dert for mig laa en Opfordring til, førend Loven forlod denne Sal og gik videre, at henlede Things Dømmelse paa, hvorledes Sagen i det Hele taget staaer; jeg mener ikke dette særlige enkelte Tilfælde, men den hele Sag som den mulige og sandsynlige Begyndelse til mere indgribende Forholdsregler fra Statens Side for at bidrage til at hjælpe samtlige Samsundsclasser, kunde jeg gjerne sige, thi de ere i dette Dieblif alle med i Spillet, ud over de nærværende vanskelige Pengeforhold. Det er

ikke fra min Side, at der skal komme nogen som helst Bemærkning om denne første Anvendelse, Regjeringen har gjort af den Opfordring, som er stillet til den, netop fordi jeg er imellem dem, der maaskee forud mindst vilde have været villig til at tiltræde dette Skridt; men, da jeg holder for, at det i det Hele taget er rigtigt, at Regjeringen har gjort Skridt, og at den Tilstyrkning, vi have givet den, har faaet Noget at betyde, saa vilde det være upassende, efter at der er handlet, og, det holder jeg mig overbevist om, saa forsigtigt, som der kunde i dette Tilfælde, fra min Side, at føre en Kritik derover. Det ligger i min Hele Opfatning af Forhold af den Natur at staa dem imod, naar de ere imod min Overbevisning, saa længe som jeg kan, men naar Virkningen, Bevægelsen er indtraadt, da at støtte Handlingen og gjøre den saa nyttig som mulig. Hvorledes kan denne Bevægelse, denne Virkning blive nyttig og nyttigt? Jeg troer, at den bliver det, naar vi samtlig forlade denne Sal, bibringende Regjeringen den Overtydning, at, naar den bringer Lovforslag ind til os, der, om jeg kan bruge det Udtryk, omfatte den hele nærværende Lids Vanskeligheder og Midlerne, hvorved de nogenlunde kunne afhjælpes, saa vilde vi være beredte til at tage dem saa hurtigt, som skee kan, under Overveelse og lade dem undergaae hele den alvorlige Undersøgelse, som Forslag af den Art behøve. Det vilde være for vidtløftigt at gaae ind paa Enkelthederne af de Veie, som efter min Mening fra Statens Side maatte betrædes, for at der kunde gjøres noget Nyttigt i dette Dieblif. Ved den Forhandling, som foresaldt her i Salen i Anledning af Forespørgslen, blev der allerede antydet Skridt, som kunde føre til en Afhjælpning, og jeg troer, at i Nærheden af de Antydninger, som dengang bleve givne, ligge de eneste Veie, som Staten — jeg taler ikke her om Andet end Kongeriget særligt — i dette Dieblif kan betræde, ifald det skulde anerkendes nødvendigt yderligere at komme til Hjælp og lette de nærværende Omsætningsforhold. Nødvendigheden er det vanskeligt at komme til at erkjende, og det er her ikke Diebliffet til at forsøge derpaa; thi vi